

ševši mor. zv nař. rozhodnutím uvedený výměr osp-é a nařídila pronájem honitby veř. dražbou, poněvadž podle § 29 cit. zák. může osp dosavadní nájemní poměr prodloužiti jen s přivolením obecního hon. výboru. Usnesení ob. hon. výboru z 28. února 1924, které tento souhlas projevilo, jest však neplatné, poněvadž byl místo st-le, který jest členem ob. hon. výboru, přibrán jako náhradník František V., ačkoliv podle § 26 odst. 1 nař. býv. místodržitele ze 17. ledna 1914 č. 5 z. z. možno do ob. hon. výboru povolati náhradníka jen tehdy, uprázdnilo-li se za období hon. nájmu, na které byl zvolen ob. hon. výbor, místo člena hon. výboru.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

V daném případě jest spor o to, má-li do schůze ob. hon. výboru býti povolán náhradník jen tehdy, když zvolený člen výboru odpadl, jak žal. úřad míní, anebo je-li povolati náhradníka i tenkrát, když nějaký člen výboru jen dočasně jest zaneprázdněn, kterýžto názor zastává stížnost.

Podle § 15 cit. hon. zák. skládá se ob. hon. výbor ze 7 členů a 3 náhradníků, kteří se volí na celé stanovené období. Dalšího ustanovení, kdy jest náhradníka povolati, zákon neobsahuje. Avšak podle ustanovení 2. odst. § 18 jest pozvati k výborové schůzi zvolené členy a usnášení děje se za přítomnosti aspoň 3 zvolených členů kromě předsedy. Z toho ustanovení jest patrno, že náhradníky do schůze ob. hon. výboru zváti netřeba. Není ani zapotřebí nějakým způsobem doplniti počet zvolených členů, když se nedostává počet zvolených členů k platnému usnášení potřebný, neboť podle odst. 4. § 18 jest starosta v takovém případě oprávněn zaříditi sám, čeho třeba, jménem výboru. Odpadne-li nějaký zvolený člen hon. výboru trvale, pak uprázdní se místo zvoleného člena a na jeho místo nastupuje dosavadní náhradník jako zvolený člen, o kterémžto případě jedná § 26 nařízení, o němž se zmiňuje žal. úřad. Pro nějaké přizvání náhradníka pro případ, když jest určitý zvolený člen výboru dočasně zaneprázdněn, nepodává ustanovení zákona žádného podkladu.

Zúčastnila-li se však usnášení výboru osoba, která vůbec k usnášení přibrána býti neměla, nebyla tvořena vůle výboru zákonným způsobem a jest proto usnesení neplatným.

Odpovídalo proto zákonu nař. rozhodnutí, které vycházelo z téhož právního názoru a zrušilo prodloužení pronájmu, poněvadž nebylo dáno přivolení ob. výboru hon. platným usnesením, když ke schůzi byl přibrán náhradník za neneprázdněného člena.

č. 6206.

Stavební právo. — Administrativní řízení (Čechy): Spory o bezplatné postoupení pozemku pro veřejnou ulici vzniklé mezi obcí a parcelantem rozhodují úřady státní, nikoliv samosprávné.

(Nález ze dne 8. ledna 1927 č. 131).

Věc: Petr a Marie V. v K. proti zemskému správnímu výboru v Praze stran příslušnosti k rozhodování ve věci postupu pozemku pro ulici.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem z 21. května 1912 povolena byla tehdejšímu vlastníku Otakaru Č. parcelace pozemků č. kat. . . . a stavební parc. č. kat. . . . v K. m. j. s tím, že, jakmile rozdělení počne se ve skutek uváděti, jest parcelant, resp. jeho právní nástupce povinen zdarma a bez závad postoupiti obci takovou část pozemku, jaké bude zapotřebí pro ulice parcelovaný majetek protínající, resp. ohraničující. V roce 1916 koupili část oněch pozemků dnešní st-lé. Výměrem z 29. prosince 1924 městská rada, odvolávajíc se na cit. parcelační povolení, požádala st-le, aby z uvedených svých pozemků postoupili obci zdarma a bez závad pruh potřebný k prodloužení ulice a výměrem z 28. května 1925 přes rozklad st-lů na žádosti té setrvala.

Odvolání st-lů, kterým namítali v podstatě, že cit. parcelační povolení ohledně pozemků jimi zakoupených již uhaslo a že nemají proto povinnosti z nich cos obci zdarma postupovati, bylo osk-í pro nepřislušnost odmítnuto, a žal. úřad nař. rozhodnutím výrok II. stolice potvrdil z důvodu, že podle § 25 stav. řádu spory mezi obcí a parcelantem resp. jeho právním nástupcem o postup pozemků při parcelaci podle § 22 stav. řádu rozhoduje zsp, již výhradně také náleží rozřešiti si veškeré otázky, rekursem relevované.

Stížnost podanou na toto rozhodnutí neshledal nss důvodnou. Výměry z 29. prosince 1924, resp. z 28. května 1925 obec vznesla na st-le nárok, aby jí z titulu parcelačního povolení z 23. května 1912 a § 22 stav. řádu postoupiti část svého pozemku zdarma pro účely uliční. St-lé to odmítli, čímž — jak sami ve svém rekursu k II. stolici uvádějí — vznikl mezi nimi a obcí spor o bezvadné postoupení pozemku k účelům veřejné ulice. Žal. úřad nař. rozhodnutím sporu toho meritorně neřešil, nýbrž naopak ve věci samé vůbec žádného stanoviska nezaujal a docela jasně odmítl tak učiniti pro svou nepřislušnost. Stanovisko to srovnává se úplně se zákonem, neboť § 25 stav. řádu vyhrazuje výslovně úřadům politickým rozhodovati nejen o v y v l a s t n ě n í, nýbrž i o otázce b e z p l a t n ě h o postoupení pozemku, vznikne-li o ní mezi stranami spor.

Důsledkem tohoto kompetenčního předpisu jest také výhradně politický úřad příslušným posouditi a rozhodnouti všechny námitky, kterými majitel požadovaného pozemku proti postoupení jeho se brání. St-lé v daném případě se namítají, že parcelační povolení z 23. května 1922, o něž obec svůj nárok opírá, proti nim nepůsobí, a popírají tedy účinnost titulu nároku proti nim vzneseného. Než tato otázka jest právě již otázkou merita sporu o postoupení pozemku, a řešení její přísluší tudíž výlučně jen úřadu povolanému k rozhodování tohoto sporu posléze uvedeného, tudíž úřadu politickému. Právem proto žal. úřad tyto otázky neřešil a nekonal o věci žádné šetření.

Č. 6207.

Jazykové právo: * Zájemní protokol při zabavování věci movité podle § 253 exek. řádu, při němž byl exekut přítomen, je součástí